

ПРИНЦИПИ, ФОРМИ ТА МЕТОДИ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ КРАЇН ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ

Свіржевська А. І.

Науковий керівник: Рахман М. С. к.е.н., доц.

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Останнім часом країни Латинської Америки набувають все більшої і більшої значущості. Незважаючи на їх тяжку історію, ці держави піднімаються вище і перевершують себе. Адже Латинська Америка багата своїми ресурсами, і розміри деяких країн говорять самі за себе. Світові спільноти зараз – це ядро розвитку і шлях до досконалості багатьох країн. Процес інтеграції, а саме політичної та економічної, дає великий прорив кожній державі і ставить його в якусь непряму залежність. [1]

Латиноамериканська інтеграція як фактор встановлення спільних економічних та соціально політичних орієнтирів розвивалася по складному і суперечливому шляху. В 1960 р. 18 лютого в Монтевідео Аргентина, Бразилія, Чилі, Мексика, Парагвай, Перу, Уругвай підписали договір про створення Латиноамериканської асоціації вільної торгівлі (ЛАСТ), пізніше перетвореної в Латиноамериканську асоціацію інтеграції (ЛАІ). 13 грудня 1960 на конференції в Манагуа було укладено угоду про створення спільного ринку Гватемали, Сальвадору, Гондурасу і Нікарагуа - Центральноамериканського спільного ринку (пізніше - ЦАІС). У травні 1969 р. Болівія, Колумбія, Чилі, Еквадор і Перу утворили Андську групу країн. У 1973 р. було утворено Карибське співтовариство (КАРІКОМ). Основною стратегічною метою – був гармонійний і збалансований розвиток економік латиноамериканських країн, який, в кінцевому підсумку, повинен привести до створення єдиного економічного простору [2].

МЕРКОСУР (Mercado Comu'n del Cono Sur – MERCOSUR) – найбільших субрегіональний торгово-економічний союз, в який входять Аргентина, Бразилія, Парагвай і Уругвай [3]. Що привело до збільшення взаємної торгівлі між його учасниками: за 2007 – 2010 рр.. в 2 рази, хоча товарообіг країн Південного конуса з розвиненими країнами майже не змінюється. У зоні вільної торгівлі чотирьох країн ліквідовані митні збори та інші обмеження на 90% товарів, узгоджені спільні тарифи для торгівлі з третіми країнами на 85% імпортованих товарів. За час існування МЕРКОСУР відбулося розширення торгово-економічного співробітництва з іншими регіональними торговельними угрупованнями Латинської Америки. [3]

Виникнення «союзу чотирьох» – це певне завершення складної взаємодії Бразилії та Аргентини, які борються за лідерство в Південній Америці. МЕРКОСУР – масштабне об'єднання: на нього припадає 73% території Південної Америки, 69% її населення (більше 268 млн. осіб) і 74% ВВП (2,8 трлн. дол. США) [3].

Бразилія – найбільший із субрегіонів Латинської Америки, і в ньому яскраво проявляються риси, властиві всьому регіону. Графік показує тенденцію Валового внутрішнього продукту Бразилії. Держава поліпшила свою економічну ситуацію за 45 років до 2 трлн. дол. США [3].

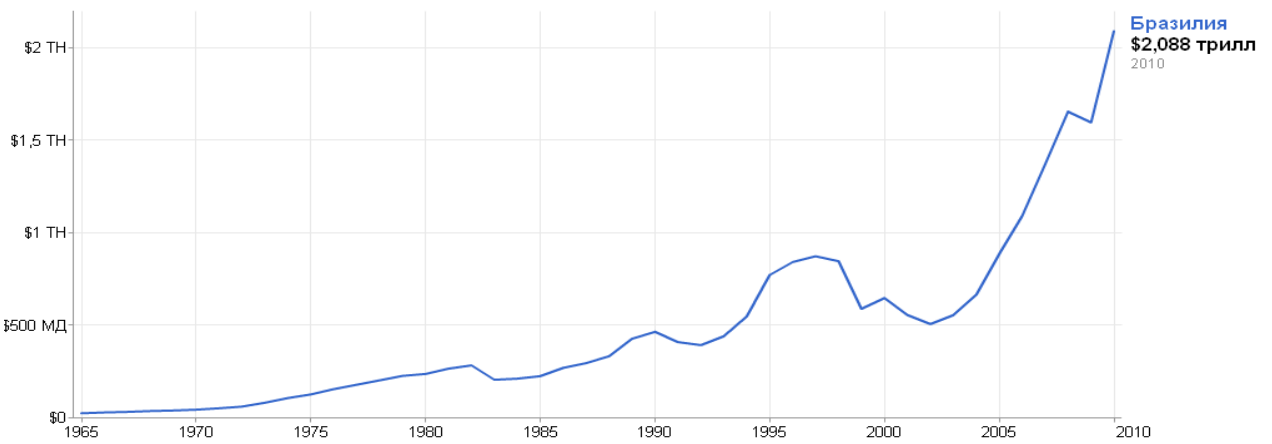

Рис. 1. ВВП Бразилії за період 1965-2010 рр., в трлн. дол. США

МЕРКОСУР має 7 асоційованих членів. Першими асоційованими членами угруповання в 1996 році стали Болівія та Чилі, а з 2003 року – Колумбія, Еквадор, Перу, Венесуела і Мексика. У липні 2006 р. був підписаний протокол про вступ останньої в МЕРКОСУР, однак, повноправним членом угруповання Венесуела стане тільки після ратифікації відповідної угоди парламентами всіх країн-учасників. [1]

23 травня 2008 президенти дванадцяти держав Латинської Америки підписали договір про створення Південноамериканського союзу націй (УНАСУР) в бразильській столиці, місті Бразилія. До складу союзу ввійшли: Аргентина, Болівія, Бразилія, Чилі, Колумбія, Еквадор, Гаяна, Парагвай, Уругвай, Перу, Суринам, і Венесуела. [3]. Держави-учасниці "демонструють волю і здатність урядів УНАСУР спільно протистояти наслідкам світової економічної кризи і розширювати взаємодію в рамках блоку з метою економічного зростання, стабільності, суспільної інтеграції та згуртованості". [4] Одним із підсумків зустрічі стало створення Економічної і фінансової ради, яка повинна буде зайнятися виробленням заходів щодо пом'якшення ефектів світової кризи в країнах Південної Америки.

Бразилія є основним торговельно-економічним партнером України в Латинській Америці. Разом з тим, загальне партнерство необхідно поповнювати реальним змістом, конкретними справами. Виконання досягнутих домовленостей, зокрема взаємодію в сфері енергетики, сприяє подальшому розвитку співробітництва між країнами. Є наявність позитивного досвіду співпраці між країнами, зокрема, у космічній сфері проект "Циклон-4 – Алкантара" перейшов у фазу практичної реалізації.

Латинська Америка володіє великим потенціалом. Світовий ринок відкриває для регіону великі можливості. Уряд країн має застосувати найпотужніші важелі для просування своїх держав на світовій арені.

Пропозиції:

1. Необхідно перш за все враховувати суспільні інтереси.
2. Висока варіація ресурсів різних країн одного об'єднання дає можливість розширити асортимент своєї продукції і підвищити якість товарів та послуг.
3. Повинна бути присутня синхронізація в об'єднаних зусиллях і здійсненні прийнятих рішень.
4. США повинні підтримувати і сприяти розвитку інтеграційних об'єднань.

Перелік використаних джерел:

1. Строганов А.И. Латинская Америка в XX веке. – М.: Дрофа, 2008. – 256 с.
2. Центральнаамериканский конфликт: от противоборства к урегулированию / А.Н. Глинкин, В.П. Сударев. - М., 2007.

3. Южноамериканский общий рынок – МЕРКОСУР [Электронный ресурс] / Режим доступа: <http://www.economy.gov.ru/minec/activity/sections/foreigneconomicactivity>
4. UNASUR – Официальный сайт УНАСУР [Электронный ресурс] / Режим доступа: http://www.comunidadandina.org/unasur/tratado_constitutivo.htm